

Künsten Verz. d. Oxf. H. 217, a, 13. fg. In den Bomb. Ausgg. stets mit स geschrieben, obgleich das vedische शारि eher für श sprechen würde. — b) so v. a. eine Vertraute (weil die Predigerkrähe als stete Begleiterin des Papageien erscheint) HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 38. Die Zusammenstellung mit धमिसारिका 56 ist nicht zu billigen. — c) die Laute der Kāṇḍāla H. c. 82. — d) N. pr. einer Rākshasi Verz. d. Oxf. H. 77, a, 1. — Vgl. मदन°, विर्°.

सारिकामुख m. ein best. giftiges Insect Suçr. 2, 287, 19. 287, 14. mit श geschr.

सारिकावण (सारिक [sic] + वन) n. gaṇa कोटरादि zu P. 6, 3, 117; vgl. 8, 4, 4.

सारिन् 1) adj. a) (von सर) eilend, sich bewegend: यैया रयानां पुरतो हि सा चमूस्तथैव पश्चादतिमात्रसारिणी MBh. 12, 1893. nachgehend, folgend (in comp. mit der Ergänzung): श्रोकः° Ait. Br. 6, 47. कृप° MBh. 14, 2122. 2282. अस्त्र° R. GORR. 1, 41, 29. धनंजय° MBh. 14, 2516. आराव° 12, 3750. आस्राव° befolgend, sich richtend nach 3, 2459. in Etymologien: अय° Nir. 3, 8. स्वयं° 5, 4. घृत° 12, 36. — b) am Ende eines comp. von 2. सार. मूर्धसु त्राणसारिषु so v. a. mit trefflichen Helmen versehen Kām. Nitis. 13, 12. — 2) m. aus verdicktem Saft gewonnenes Räucherwerk: निर्यासाः सारिणश्चैव कृत्रिमाश्चैव ते त्रयः MBh. 13, 4715. अगुरुः सारिणां श्रेष्ठः 4717. = काष्ठाग्निसंयोगान्निःसरतः Nilak. Vgl. 2. सार 1) n). — 3) f. सारिणी a) (von सर) Kanal, Graben Hār. 125. Vgl. सारिणी. — b) Bez. vieler Pflanzen, = कार्यासी (Rāśān. 4, 191), डुरालभा, कपिलशिंशपा, प्रसारणी, रक्तपुनर्नवा (Rāśān. 5, 118) Rāśān. im ÇKDr. — Vgl. अश्म°, पुष्कर°, पूर्व°, मयूर°, सार°, दलसारिणी, न्यङ्कु°, न्याय°. सारिफलक m. Hārāj. 5, 59 = शारि°.

सारिमेजय adj. nebst Arimegāja (ein Sohn Çvaphalka's) MBh. 1, 6999. WILSON in VP. 435 macht शारिमेजय zu einem Sohne Çvaphalka's; vgl. VP. 4, 14, 2 und HALL in der 2ten Aufl. von VP. 4, 95.

सारिव 1) m. eine best. zu den शालि oder षष्टिका gezählte Körnerfrucht Kāraka 1, 27. Vāgbh. 1, 6, 2. — 2) f. आ Bez. zweier Schlingsträucher: Hemidesmus indicus RBr. (Country Sarsaparilla) RATNAM. 20 und Ichnocarpus frutescens RBr. (als Substitut für Sarsaparilla gebraucht) AK. 2, 4, 30. 3, 4, 32, 145. RATNAM. 21. — Suçr. 1, 137, 4. 140, 16. 374, 10. 376, 16. 377, 15. 2, 39, 19. 62, 13. °द्वय 419, 1. प्रतानाः सारिवादयः Prājaçāittend. 43, a, 6. VARĀH. Bṛh. S. 54, 87. Hier und da mit श geschrieben. — सारिवाः Pāṇkāt. II, 102 fehlerhaft für सारसाः; s. Spr. (II) 6246. Vgl. उत्पलसारिवा und चन्दन°.

सारिष्ठ (von 2. सार) adj. der allerbeste Çāṅk. zu Kāṇḍ. Up. S. 12. davon nom. abstr. °त्व n. Glosse ebend.

सारिसृक्त s. सारिसृक्त.

सारिसृक्त m. N. pr. eines der Verfasser zu RV. 10, 142 mit dem patron. Çārūga. सारिसृक्त v. l.; so auch MBh. 1, 8372. 8406. सारिसृक्त ed. Bomb.

सारिसृक्त s. सारिसृक्त.

सारिस्थाली m. N. pr. eines Chans Kshiric. 27, 15.

सारी f. s. u. 2. सार 3) und vgl. पुष्कर°, विर्°.

सारू ein best. Metrum: 4 Mal — COLEBR. Misc. Ess. 2, 158 (II, 3).

सावृ MBh. 6, 3535 fehlerhaft für स्वावृ (so ed. Bomb.).

सावृप Kām. Nitis. 4, 54. 61 fehlerhaft für सानृप.

सावृपवत्स n. Milch von einer सवृपवत्सा Kauç. 16. 19. fg. 39. 46. 50.

सावृप्य (von सवृप) n. 1) gleiches Aussehen, Aehnlichkeit, Gleichartigkeit, Uebereinstimmung: सावृप्यमनुस्येव लोबवृषं विभर्ति च MBh. 4, 1264. Mrśān. 84, 6. Śāh. D. 464. वयसः कर्मणा ऽर्थस्य श्रुतस्याभिन्नस्य च । वेषवाग्बुद्धिसावृप्यमाचरन्विचरेदिह ॥ M. 4, 18. Mālatī. 76, 20. SARVADARÇANAS. 19, 2. 68, 20. 131, 8. 172, 18. Comm. zu TS. Prāt. 14, 23. सारिक्वसारिष्टिसामीप्यसावृप्यैकत्वम् gleiches Aussehen (mit der Gottheit nach dem Tode) Bhāg. P. 3, 29, 13. 10, 41, 42. 55, 33. Pāṇkār. 2, 7, 3. Verz. d. Oxf. H. 10, a, N. 2. WILSON, Sel. Works 1, 149. — 2) in der Dramatik ein auf Verwechslung zweier ähnlich aussehender Personen beruhendes heftiges Auftreten gegen einen Unschuldigen Śāh. D. 464.

सावृप्यता f. = सावृप्य 1): वर्षासावृप्यता याति गगणं सागरस्य वै HARIV. 3585.

सारोद्धार m. Auswahl des Besten, Titel eines über Musik handelnden Werkes Verz. d. Oxf. H. 201, a, No. 479.

सारोपा (2. स + आरोप) f. (sc. लक्षणा) Bez. einer Art von Ellipse (eine Uebertragung enthaltend) Śāh. D. 17. Prātāpar. 8, b, 8. 9, a, 8. SARVADARÇANAS. 173, 11. Davon °त्व n. nom. abstr. Śāh. D. 13, 6. — Vgl. शुद्ध°.

सारोष्ट्रिक m. ein best. Gift ÇKDr. fehlerhaft für सारोष्ट्रक.

सारोड्यै m. patron. von सूकण्डु gaṇa शुभादि zu P. 4, 1, 123. — Vgl. मार्कण्डेय.

सार्गड s. u. अर्गड.

सार्गल (2. स + अर्गल) adj. mit einem Riegel versehen, verriegelt: द्वार HARIV. 3397. in übertragener Bed. so v. a. gehemmt: ईप्सित Ragh. 1. 79. — Vgl. unter अर्गड.

सार्गल (von सृगल) adj. (f. ई) einem Schakal eigen u. s. w.: योनि MBh. 12, 6711 (°लोँ यामकम् mit der ed. Bomb. zu lesen). 13, 411. शा° beide Ausgg.

सार्गिक adj. = सर्गाय प्रभवति gaṇa संतापादि zu P. 5, 1, 101.

सार्ङ्गी f. ein best. Metrum, = सारङ्गी COLEBR. Misc. Ess. 2, 159 (IV, 5).

सारिचम् (2. स + अर्चिस्) adj. flammend, brennend MBh. 13, 863.

सार्ज m. = सर्जिका Natron RATNAM. 304.

सार्जन (?) Pāṇkār. 3, 14, 53.

सार्जनानि m. patron. Prayārādhj. in Verz. d. B. H. 57, 38. fg.

सार्ज्यै (von सृज्य) m. patron. RV. 6, 47, 25. des Sabadeva Ait. Br. 7, 34. Çat. Br. 2, 4, 4. 12, 8, 3. Çāṅk. Çr. 16, 11, 11.

सार्थ (2. स + अर्थ) Uṇādis. 2, 5. 1) adj. (f. आ) a) mit einem Auftrag versehen: सार्थान्प्रेषिताननुब्रूयात् Çāṅk. Br. 8, 9. — b) erfolgreich: प्रार्थना Schol. zu Çāṅk. 17, 14. — c) mit Reichthümern versehen, reich H. an. 2, 222. कार्पटिकानां सार्थः Kiçṭk. 12, 26 (nach AUFRECHT). वणिग्गृक् Rāśā-Tar. 6, 41. — d) bedeutungsvoll: ईश्वरादिपद KUSUM. 53, 6. — 2) m. a) eine reisende Handelsgesellschaft, Karavane H. an. Med. th. 13. MBh. 3, 2510 (मृका°). 2521. fg. 2527 (सार्थस्य नेता). 2537. 2546 (°मण्डल). 2552. °कीना R. 2, 66, 4. सार्थादिव परिश्रष्टा R. GORR. 2, 68, 30. Spr. (II) 5155. सार्थः प्रवसतो मित्रम् 7027. Ragh. 17, 64 (pl.). VARĀH. Bṛh. S. 86, 11. KATHĀS. 7, 26. 54, 123. 125. 57, 72 (स° adj.). 64, 21. 26. 102, 58 (pl.).